

Arrest

nr. 66 660 van 15 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn van gemengde Grushia - Ashanti- origine, afkomstig van Kumasi (Ashanti-regio). In de familie van uw vader is het traditie dat meisjes na hun zesde verjaardag besneden moeten worden. Indien dat niet gebeurd is, kan het ook nog tijdens de puberteit. De familie van uw vader oefende druk uit op uw ouders om u te laten besnijden, maar uw moeder was hiertegen gekant, waardoor het niet gebeurde zolang zij leefde. De familie van uw vader kwam u meermaals in uw woonplaats en op uw werk zoeken, maar u kon steeds ontkomen. Ze spraken een vloek uit over u waardoor u niet durfde te trouwen omdat u onheil voor u en uw toekomstige man vreesde.

U vertelde uw problemen aan het schoolhoofd van de school waar u werkte en hij beloofde u te zullen helpen. Hij schreef u in voor een conferentie in Parijs en regelde uw papieren voor uw reis. Op 27 juni 2011 vertrok u zo uit Ghana. Op 8 juli 2011 werd u in België aan de grens vastgehouden omdat u het Rijk trachtte binnen te komen zonder aan de voorwaarden, gesteld door art.2 van de wet van 15 december 1980, te voldoen. Op dezelfde dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen enkele ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen omtrent de etnische groep van uw vader, die aan de basis zou liggen van uw dreigende besnijdenis. Zo verklaarde u initieel tijdens het gehoor dat uw vader behoorde tot de Kusasi (zie gehoor CGVS, p. 2). Hierop werd u zelfs door de protection officer nogmaals duidelijk gevraagd of u dan ook Kusasi bent, waarop u antwoordde dat u inderdaad de etnische origine van de vader erft (zie gehoor CGVS, p. 2). Wanneer dan verder tijdens het gehoor word gevraagd naar de reden voor uw vertrek uit Ghana, vermeldt u echter als oorzaak de besnijdenistraditie van uw vaders etnie, namelijk de Grushia (zie gehoor CGVS, p. 3). U noteert trouwens zelf de naam van deze etnie op het kladblad dat u werd gegeven door de protection officer (zie kladblad bijgevoegd aan gehoorverslag). Meteen hierop wordt u geconfronteerd met uw eerdere verklaring, namelijk dat uw vader Kusasi is. U verklaart deze ongerijmdheid door te stellen dat het een verspreking betreft en dat het wel degelijk Grushia moet zijn (zie gehoor CGVS, p. 3). Vooreerst is het merkwaardig dat men zich over zoiets 'verspreekt', maar bovendien is het totaal niet aannemelijk dat u dan bij een vraag naar bevestiging door de protection officer, waarbij de protection officer zelf de naam Kusasi aanhaalt, bevestigend antwoordt. In uw vragenlijst die werd ingevuld door de DVZ (zie vragenlijst ingevuld dd. 12/7/2011, p. 18) vermeldt u bovendien enkel 'Northern region' als etnie van uw vader en specificeert u dit niet, terwijl u de etnie van uw moeder - Asanti (sic) - wel specificeert, wat merkwaardig is aangezien nu net de etnie van uw vader zo belangrijk is in uw asielrelaas. Verder in de vragenlijst vermeldt u bovendien dat uw vader moslim was en u daarom volgens de traditie besneden moest worden (zie vragenlijst p. 21), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u niet weet of besnijdenissen enkel door moslims gedaan worden in Ghana maar dat het afhankelijk is van de families of het al dan niet gebeurt. Ook uw antwoord op de vraag waarom u niet eerder besneden bent door de familie van uw vader, is opmerkelijk. U verklaart dit immers enkel door te stellen dat u toen niet bij hen woonde (zie gehoor CGVS, p.4). Dit is een uiterst merkwaardige verklaring aangezien u ook nu niet bij hen woont. Uw inconsistente verklaringen betreffende de etnie van uw vader, die nochtans van essentieel belang is in uw asielrelaas, en betreffende de omgeving waarbinnen de traditie van besnijdenissen zou voorkomen, tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen fundamenteel aan.

Deze vaststellingen met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas worden trouwens nog versterkt door enkele andere opmerkingen. Zo dient te worden vastgesteld dat uw vader, wiens familie het nu net zou zijn die zoveel belang hecht aan de uitvoering van de tradities, zelf een niet besneden Ashanti-vrouw huwde zonder dat dit voor problemen met zijn familie zorgde (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde dat hij dit kon omdat hij niet bij zijn familie in het noorden woonde (zie gehoor CGVS, p.4). Wanneer u dan geconfronteerd wordt met het feit dat ook u niet bij uw vaders familie in het noorden woonde, verklaart u dat sinds uw ouders niet meer leven, de familieleden van uw vader besloten in hun plaats op te treden (zie gehoor CGVS, p. 4). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de familie uw vader reeds vroeg u te laten besnijden toen hij nog leefde en dat uw vader er niet mee akkoord ging (zie gehoor CGVS, p. 4). Uw verklaring dat dus uw vaders familie in zijn plaats moest optreden omdat hij overleden was, gaat bijgevolg niet op om te verklaren waarom uw vader wel zijn zin kon doen en u niet. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u intussen 30 jaar bent, nooit in het dorp van uw vader gewoond hebt en zelfs geen Grushie spreekt, geen contact heeft met uw vaders familie en er zelfs niets van weet (zie gehoor CGVS, p.3, 6, 7) en dat u een zelfstandige werkende vrouw bent. Gezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat meisjes in Ghana vooral besneden worden tussen hun 4 en 14 jaar en dat slechts 5% van de vrouwen uit de noordelijke regio, waarvan u beweert dat uw vader afkomstig is, besneden is, maakt u onvoldoende aannemelijk dat ook u slachtoffer zou worden van deze traditie. Bovendien blijkt uit deze informatie dat FGM illegaal is in Ghana sinds 1994 en dat er reeds meerdere jaren campagnes lopen tegen de praktijk. Het feit dat u daar als beweerd mogelijk slachtoffer en als lerares niet van op de hoogte bent (zie gehoor CGVS, p. 6), tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog meer aan.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld. U legt ten slotte

in het kader van uw asielaanvraag geen enkel document voor dat bovenstaande argumentering kan weerleggen. Uw Ghanees paspoort werd door de politie ingehouden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Wat betreft de weigering van de vluchtelingenstatus beroept verzoekende partij zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951. In een tweede middel roept zij de schending in van de formele en de materiële motiveringsplicht. Aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus beroept verzoekende partij zich in wat als een derde middel kan worden beschouwd op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij benadrukt eveneens dat de traditie van besnijdenis in strijd is met artikel 3 EVRM.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ingevolge van samenhang gezamenlijk onderzocht dienen te worden.

2.2.1. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De Raad oordeelt dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen zodat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de

lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad wijst erop dat de zeer beknopte theoretische uiteenzetting door verzoekende partij van wat dient te worden verstaan onder daden van vervolging en de weergave van de definitie van wat in de vluchtelingenrechtelijke context een sociale groep uitmaakt geen weerlegging inhoudt van de uitermate concrete motivering van verwerende partij.

Waar verzoekende partij op zeer summiere wijze nogmaals de door haar geschetste asielmotieven weergeeft, merkt de Raad op dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij met voormelde summiere herhaling in gebreke blijft.

2.2.5. Betreffende de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdige verklaringen in verband met de etnische afkomst van haar vader beperkt verzoekende partij zich te herhalen dat de etnie waartoe haar vader behoort "Grushia" is. Wederom wijst de Raad erop dat het herhalen van eerder afgelege verklaringen en *in casu* het louter opteren voor één van de voorgehouden versies geen weerlegging is van de door verwerende partij desbetreffend vastgestelde tegenstrijdigheid.

Alle overige motieven betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas waaruit verwerende partij terecht besluit tot de ongeloofwaardigheid van dit relaas worden door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd.

De door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden, ongerijmdheden en onwetendheden betreffende deze wezenlijke elementen verhinderen aan dit asielrelaas enig geloof te hechten en doen haar met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet terecht besluiten verzoekende partij de vluchtelingenstatus niet toe te kennen.

2.2.6. Waar verzoekende partij opwerpt dat "*De bescherming van meisjes uit Ghana tegen de traditie van besnijdenis enkel op papier bestaat. In de praktijk biedt de nationale autoriteiten in Ghana geen oplossing tegen deze traditie.*" wijst de Raad erop dat verzoekende partij onderhavige beslissing niet mede motiveert op basis van de mogelijke bescherming geboden door de Ghanese autoriteiten, doch op de onwetendheid van verzoekende partij, ondanks het beweerd mogelijk slachtoffer zijn van de praktijk van besnijdenis en als lerares, dat deze praktijken in Ghana illegaal zijn en de Ghanese regering er wel degelijk standpunt heeft tegen ingenomen (administratief dossier, stuk 5, p. 6). Dergelijke onwetendheid ondermijnt verder het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

Los van de erkenning door verwerende partij dat dergelijke praktijken nog steeds bij vijf procent van de vrouwen in het Noorden van Ghana voorkomen, is de bestreden beslissing gemotiveerd op de volstrekte ongeloofwaardigheid van het persoonlijk asielrelaas van verzoekende partij waarvan de desbetreffende motieven door haar niet worden weerlegd.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas, waarop verzoekende partij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

Het verweer dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om onderzoek te doen naar een schending van artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet kan evenmin worden bijgetreden. Immers, het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent in geen geval dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Ghana een situatie heerst van

willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT